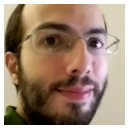
Trencada

Per JoanM el dj., 10/08/2017 - 09:00

Els meus somnis es van trencar, i tu ho recordes. Em vaig desfer, esmicolada a bocins per terra, com si fos l'última paraula. I tu em vas mirar i et vas compadir de mi. Et vas entendrir, ajupir, i començares a recollir un a un trossets de mi. Jo no podia creure-ho, em vaig emocionar, tota jo impotent estesa a terra. Tot un Déu doblegat per recuperar-me. I vas tenir la paciència de comptar cada un dels meus fragments, amb cura fixant-te en cada forma i recomposant la meva figura, la bellesa que havien format els teus dits des del principi. Vas encolar de nou cada engruna de mi, no se't va passar ni un de sol dels meus detalls.Estimat, com puc tornar així a la joia del principi? Ajuda'm!
I tu segueixes, tossut amant, apostant per mi com la nineta dels teus ulls.